

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măceșilor nr. 21.

Se prenumere și la poste și la librării.

În România:

la dl Carol Schuler în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrisuri nu se înapoază.

Un număr costă 5 crețeri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Invitare de abonament

„TRIBUNA“

Cu 30 Septembrie v. 1894
expiră abonamentele pe **cuartatul III.** și pe luna **Septembrie.**

Domnii abonenti sunt rugați a grăbi cu reînnoirea abonamentelor lor pentru regulata expediție a foii.

Abonamentele se fac prin mandate postale și numai pentru un timp, care începe cu prima și se termină cu ultima lună după stilul vechiu.

Abonamentul lunar costă . . . 1 fl. 20 cr.

Abonamentul trimestrial costă . . . 3 fl. 50 cr.

Este în interesul dlor abonenti, ca adresele să fie însemnate cât se poate de corect și legibile. Domnii abonenti vechi sunt rugați a lipi pe mandatul postal adresa tipărită dela fașile, în care li-s'a trimis „Tribuna“ până acum.

Administrațiunea.

Un discurs „patriotic“.

Presă maghiară earăși face vuit asurzitor. Parcă s'ar fi proclamat Ungaria mare, dela Adriatică și până la Marea-Neagră. Și cu toate acestea e vorba abia de un simplu discurs al unui nobil conte, discurs care se distinge numai prin coloritul seu șovinist, prin cutezanța sa temerară.

La Nitra, fosta capitală alui Svatopluk, așa poreclita Reuniune de cultură maghiară și-a ținut la 2 Octombrie adunarea generală. S'a ales, cu această ocazie, president contele Károlyi Pista, incarnațiunea a tot ce este caracteristic maghiar, — ear' membrii în comitet Szuloyosky Dezső, Mayerhuber Ferencz, Guttyvill Pál, Csippék Sándor, Liber-

tiny Gusztáv și Ruffy Pál, care în copilărie desigur au cerut pâne dela mama lor în limba nemțesească ori slovacă.

Momentul „mare“ al adunării a fost însă nu faptul, că atâția descendenți d'ai lui Svatopluk și cine știe ai căror berări s'au angajat a fi campioni „culturii maghiare“, ci discursul lui Károlyi Pista, „rostit — și asta e important, zice „Budapesti Hirlap“ — în această vreme de conspirațiuni și trădări ale naționalităților“...

Și ce a spus magnatul maghiar? Întăiu de toate a cerut să se facă un *arunc de dare* asupra comitatelor, pentru-ca astfel să fie cu ce propaga (?) „cultura maghiară“.

E vorba de cele 11 comitate, locuite în parte covârșitoare de aliații nostri slovaci, pe cari de sigur, numai de „cultură maghiară“ nu-i arde dorul.

Eată prima parte temerară din discurs.

A doua parte temerară din vorbire este următorul pasagiu:

„Cavernal se dee cea mai mare atenție instrucției populare. Să facă deci pretutindeni școli de stat, în număr cât se poate de mare... Ear' unde nu sunt școli de stat, cu puterea sa mare să observe cea mai severă controlă asupra activității învățătorilor, fără osebite de confesiune și naționalitate și punând ori-ce glumă laoparte“...

Aceste toate, pentru-ca „în scurtă vreme toți fiii patriei să fie uniți în iubirea cătră limbă, tron și patrie“...

Bine înțeles: uniți în iubirea cătră limbă maghiară!

Nobilul conte mai cere:

emblemă maghiară pe clădirile ambasadelor și consulatelor austro-ungare;

întreținerea, la Budapesta, a a unei curți regale.

Ear' după ce-și exprimă indignarea că ministrii n'au luat parte la înmormântarea lui Kossuth, — cere ca pe viitor asemenea lucru să nu se mai întâmple.

De asemenea cere, ca fiul „sfântului bătrân“, să fie recunoscut, fără multe forme și piedeci, ca cetățean al Ungariei și să i-se acorde dreptul de alegător. Dar' „rögtön!“

Făcându-se astfel, noul president al reuniunii culturale maghiare crede, că se va rezolva și chestia naționalităților.

Pecat, că nu și-a făcut un proiect, în care să îmbrace și împartă în articole principiile sale. Psihiatrui ar fi avut o interesantă temă de deslegat!

Se învederează de altfel și așa, că în Ungaria e destul, ca cineva să poțenteze încă într'un discurs toate conceptele stupide șoviste, pentru-ca să fie aplaudat de întreaga seminție maghiaro-ovrească.

Ne apropiem, cu alte cuvinte, de deslegarea chestiei naționalităților, cum se apropie... cerul de — pământ!

Procesul Memorandului. Contrar știrii publicate deja, anunțăm că judecarea dlui Septimiu Albini în procesul Memorandului, conform unei înștiințări primite ulterior dela tribunalul din Cluj, va avè loc Marți în 9 Octombrie n. a. c. în sala tribunalului din Cluj (Palatul Bánffy).

Un nou pas înainte! Ziarul „Budapesti Hirlap“ dela 3 Octombrie scriind despre ultimul proces de presă al „Tribunei“, zice:

„D'aci încolo pe acușaii care știu ungurește, nu-i vor mai lăsa ca din simplă încăpăținare să vorbească românește“...

Sântem curioși să aflăm cum vor constata onorabili dela Cluj că cei acușai știu ungurește și că din simplă încăpăținare numai vorbesc românește.

Și mai presus de toate: ce e cu legea, care dă drept să ne folosim de limba maternă, cel puțin la... judecători?

Se cumintesc?! Ziarul „Kolosvár“, în numărul seu dela 4 Octombrie, vorbind despre multe procese de presă dela Cluj zice că în definitiv, rezultatul proceselor intentate noanè este foarte puțin pentru ideea de stat, ba „în multe casuri poate fi socotit d'a dreptul păgubitor“...

Până aci e cuminte organul guvernamental. În restul articolului dă însă în gropi: cere modificarea art. 172 din codul penal în așa chip, ca să fie osândiți, până la 2 ani temniță, autorii articolelor de ziare chiar și atunci când nu se poate constata că au îndemnat *direct* la agitație...

vatra familiară și s'au așezat în umbra temnițelor, între hohotele oamenilor, care uresc virtutea, ca să-și iee partea martiriului, ear' altele legate de lipsele casnice se sbuciumă alergând mereu dela casă la temniță. Aceasta nu este legendă, Vațul și Seghedinul există.

Afară femeile tremură pentru bărbați; „numai ei se poată suporta, pentru noi nu e nimic“, își zic; în lăuntru bărbații tremură pentru femei, și ti auzi zicând, „numai ele s'ermaneale se poată suporta, pentru noi nu e nimic“. Nu pentru sine e îngrijit nici unul nici altul, ci unul pentru altul. Glasul inimii.

Doamna Cristea a plecat cu toată casa sa, ca venerabilul părinte Cristea, acum la adânci bătrânețe, când omul se gândește la sfârșitul zilelor sale, să nu rămână singur. A trebuit însă să se reîntoarcă cu toată familia și serviciul, căci atata loc n'a fost pentru dînsa în Vaț. Acum venerabilul părinte Cristea împreună cu vicepresidential G. Pop de Basești, ca niște seniori priveghiază bunele moravuri ale celor mai mici, și se înseninează la petulanțele micului Achil, care face pe clovnul temniței, și la drăgălășiile Vioriceii. Ce ironie a sorții, acești miței numai aici se simt bine, numai aici, alergând din ușe în ușa temniței, și printre robi se simt fericiți. Fericiți, că n'au ajuns încă să știe ce este acest bine, această fericire.

Doamna Veliciu își împlinește martiriul în efigie. Eram în temniță pe timpul plimbărilor și privam grepele de familii, cum stau legănați, bărbat cu femeie în privirile dragostei, și-și vorbeau unul altuia cu drag,

Reformele politice-bisericești în casa magnaților.

Budapesta, 3 Oct. n.

În ședința de azi a pertractat casa magnaților restul din proiectele reformei politice-bisericești, și anume proiectul despre libera exerciere a religiunilor.

Majoritatea oratorilor a fost în contra acestui proiect, deoare-ce partea aceea a proiectului, în care se tratează despre neconfesionalitate, a fost combătută chiar și de cătră mai marii bisericii protestante. Primul dintre oratori, care au combătut proiectul, a fost cardinalul episcop Schlauch, căruia i-a replicat contele Csaky. Imediat după el a vorbit patriarhul sêrb George Brancovits respingând cu energie cuvinte proiectul. Dintre prelații români au vorbit episcopul din Arad Meșianu și Popea din Caransebeș.

Episcopul Meșianu a combătut proiectul din punctul de vedere a moralei creștinești, ear' episcopul Popea și din punct de vedere național.

În următoarele publicăm în întregul seu vorbirea episcopului Meșianu, trimisă dela curtea din Arad:

Discursul Ilustrății Sale episcopului Ioan Meșianu.

Eccelența Ta domnule președinte!

Ilustră Casă a magnaților!

Dacă după mai mulți domni antevorbitori distinși iau și eu cuvântul în casă, și în contra proiectului de sub pertractare despre libertatea religioasă, fac aceasta în conștiința grelei mele responsabilități, ca să arăt și durerile și îngrijirile bisericii mele, ale clerului, ale poporului meu față cu amintitul proiect de lege. Fac aceasta nu numai în interesul bisericii, ci și în al religiunii și moralei, și așa și în interesul statului.

Pentru-că atunci, când prin amintitul proiect se sancționează înființarea și alcătuirea unor noue confesii, când se lasă în voea fiecui a fi creștin ori nu; când se lasă în voea fiecărui creștin a-și părăsi strămoșească religioasă creștină, și ori a trece la alta necreștină, ori a rămâne fără religioasă: este prea evident, că nu numai se vatămă, dar' se și sguide foarte simțul religios al cetățenilor; creștini, deschizându-se calea la ireligioșitate și imoralitate, și astfel subminându-se nu numai baza bisericii, ci și a statului.

Este ușor de înțeles, ilustră casă, că prin aceasta biserica ar fi greu lovită din partea statului, deși contra intențiunilor lui totuși sub egida autorității sale. Este ușor

de înțeles, că prin aceasta s'ar provoca indiferentismul religioasă și o devalvare nefericită a autorității bisericești, care ar face biserica incapabilă de a lucra contra necredinței, ce chiar în timpul present tare se lățește, ar face-o incapabilă de a corăspunde sublimiei sale misiuni și de a servi ordinii politico-sociale, de ultimul și cel mai sigur razim.

Pe lângă aceste, pe când de o parte introducerea amintitelor reforme, nu numai ar vatăma dar' ar și sguđu în mod îngrijitor simțul religios-moral, astăzi încă adînc înrădăcinat și în inimile credincioșilor bisericii mele, pe care simț sântem dator cu toții a-l cultiva în interesul societății și al statului; pe atunci de altă parte, acele reforme nu numai nu sânt reclamate de vre-o necesitate generală ale popoarelor creștine din patrie, ci din contră majoritatea acelor popoare în întrunirile lor ținute anume spre acest scop s'au declarat resolut în contra lor.

De câtă însemnătate și importanță este cultivarea simțului religios, vom înțelege și mai bine, ilustră casă, dacă vom aminti, între altele, numai împregiurarea: că în această patrie nu sânt numai cetățeni binecuvântați de Dumnezeu cu bună stare, mulțumire și îndestulare, ci mai sânt — și poate cea mai mare parte — și cetățeni sêraci, lipsiți și necăjiți, cetățeni nemulțumiți cu soarta lor, așa zicând oameni greu cereați de soarte, care în durerile lor neavînd unde să-și plece capul, unde să-și întoarcă privirea după ajutor și mângăiere, mișcați de simțul religios, recurg cu toată încrederea la ajutorul și mângăierea bisericii, la credința în Dumnezeu, care singură îi poate îmbărbăta și întări la suportarea cu resignațiune a tuturor cercărilor, inspirându-se de speranța creștină, că Dumnezeu cel a tot bun și drept, nu-i va părăsi în necăzul lor, ci îi va recompensa ori aici pe pământ, ori dincolo de mormânt cu o soarte mai bună.

De asemenea vom înțelege ușor și contrarul, ilustră casă, adică: de ce daună mare ar fi pentru cetățeni, și astfel și pentru stat, care se compune din cetățeni, vatămarea și sguđuirea simțului religios. Este ușor de înțeles, că prin aceasta s'ar scoate credința și chiar și Dumnezeu din sufletul acelor cetățeni nenorociți și greu cereați de soarte, pe care numai biserica îi poate mângăia. Și așa unii ca aceia, poate fără vina lor s'ar împinge ori la desperare și tristețe ei urmări, ori la cugetul ascuns de a invidia soarta celor binecuvântați de Dumnezeu, de a lăcomi la bunăstarea lor și de a cerca ameliorarea sorții lor prin felurite mijloace nepermise, neexcepționând nici socialismul, nici chiar anarchismul, precum se poate vedea aceasta și din alte state, în care s'au introdus asemenea reforme.

FOIȚA „TRIBUNEI“

O dedicație

MARTIRELOR ROMÂNE.

De

Amicul.

(Urmare și sine.)

Noi Români n'am ajuns aici ca și niște vândrălii goniti de foame, ci am rămas pe locul străbunilor nostri. Imperiul roman se extindea asupra unei lumi întregi, și așa noi Români ne-am respirat în întreaga noastră părintească, din Orient până în Occident. A căzut însă imperiul străbun și a urmat o nouă formațiune de state, prin care formațiune ocupațiile și contractele ne-au despărțit politicește. Astfel am ajuns noi despărțiți în diferite state.

Și „ocupații“ politicește am devenit cuceritori. În trecut, acolo în Orient am întemeiat imperiul romano-bulgar, ici mai spre Occident am dat principii și regii glorioși, care au frînt Semiluna. În present, dela Seghedin până în Constantinopol se cântă doina românească, și cine atinge pământul românesc e fericit a se numi cetățean român; ear' cine ne vede pe noi aici în dureri, ne închină mărgăritarul sufletului seu, o lacrimă. Avem mare și frumoasă împărăție, împărăția inimilor, — nu un petec de pământ ocupat și ținut în lanțuri.

Caracterul nostru cuceritor zace în moravurile noastre, templul lor e casa românească și vestalinelor femeie română.

par'că și răsuflarea și-o înghițiau. Se vedea, că li-e scurt timpul, și au multe de vorbit. Mă ia Veliciu de braț: „haid“ să vezi și pe „mater dolorosa“ și mă duce la ușa celei sale.

Pe masă vîz o poșă cu o Româncă în costum național, cu privire blîndă; lîngă dînsa, doi Românași cu priviri îndrăznețe și inteligente ca doi pui de lei. Această „mater dolorosa“ e doamna Veliciu, care șede acasă lăntuită de grijile casei, cu gândul la Vaț și la Bla, unde e puțul mamei, Romulus. Eu mă mîngăiu așa, îmi zise Veliciu rîzînd, îl priveșc și vîd cum convulsivulupte lupte interne trag o adîncă brazdă pe fața sa senină. Își închide odată ochii dinaintea evoluției interne, și el earăși e cel vechiu, veselul Veliciu.

La o parte, o damă îmbrăcată în negru stă mută ca și înmărmurită lîngă soțul ei; șiroaiele de lacrimi arată, că ce i-se petrece în suflet, era momentul de despărțire a doamnei Pațița. Și curajosul, furtunosul perorator, domnul Pațița, sta ca piroșit înaintea durerii de despărțire, abia mai rostia câte un cuvînt nădușit, până parcalabul sfîrșește și acest mai greu moment al robilor.

Domnul Roman e contrastul domnului Pațița, în timp de pace închis, tăcut, ocupat mai mult cu gîndurile sale decît cu oamenii din giurul seu, toată ziua filosofează cu pipa de vînat în gură. Acum știm pe unde umblă cu gîndurile. I-a venit doamna, când eram și eu acolo, ei, și Românul cel moros, cel greoiu, striga și se învîrta ca și un prisvel pe lîngă dorul inimii lui. Când directorul a intrat în temniță, de departe îi zicea: „Herr Director, die ist meine“. Ce expresivă e mîndria unui bîr-

bat de soția sa. Erau aceste momentele dulcelei revederi, la despărțire, ce e drept, n'am mai asistat, nu știu dacă va fi fost tot atît de voinic.

La plimbări vezi și un frumos bărbat în floarea vieții, numai barba și ținuta ageră îi arată, că e bărbat, altcum fără aceste atribute ale bărbăției, cu fineța trăsăturilor, farmecul ochilor, eleganța manierilor, ar trebui să-și pui în șirul damelor. Și soartea așa a și rînduit, ca dînsul să împlinească și misiunea de tată și de mamă. Pe fiu îl ține la școalele din Vaț, tipul tătăneșu; vîzîndu-i așa tata cu copilul legați deolaltă, ca și doi orfanii, între alți bărbați cu femei și copii cu mame, stan de peatră să fie, rămășișca, ear' copilă departe, departe de el în altă țeară lăsată în grația oamenilor. Ei, și grațiile se schimbă...

Doamna Comșa și-a părăsit casa chivernisită cu atâtea grije, grădiniile ei cultivate și acum stă restrînsă cu trei copii într'o odaie scundă, cum a putut-o căpeta, muncită în lăuntru acestei oădi de lucrul întreținerii copiilor, în afară de grija copiile a patra din altă țeară, incredințați bunavoinței oamenilor din București, și de grija soțului maltratat de zăvoarele temniței. Sila împregiurărilor o fac să antișambreză pe la ușile profesorilor și huiduită din poartă în poartă, de oameni fără de inimă, a-și elupta loc în școalele din Vaț pentru copii, căci a-i întreține aiurea nu se ajunge. În temnița soțului, lîngă dînsul își mai află răsunare, un moment de răpaus pentru sufletul muncit de temnița externă și mai grea.

Un asemenea rezultat trist al vătămării și agudării simțului religios s'ar pute produce și în sfințenia jurământului. Până acum o mare parte a cetățenilor, pentru-ca se nu-și vatăme simțul religios, se feriau a jura chiar și pe drept, dacă însă se va sgudul simțului religios, se naște întrebarea: oare aceasta nu va avea influență dăunătoare și pentru țeară, dacă din nefericire ar străbate și în gradele inferioare din viteza noastră armată, care ține încă atât de mult la sfințenia jurământului.

Nu suferă îndoială, că statul va afla mijloace și contra astorfel de rele, pe care până acum în mare parte, le delătură biserica prin sfințele ei învătăru; acele mijloace însă ce le va aplica statul, vor fi tare forțate și foarte costisitoare, căci între altele va trebui să dublice poliția sau gendarmeria, să dublice personalul de administrație și justiție și tot asemenea să sporească și temnițele, toate acestea însă fără vre-o garanță de a ajunge rezultatul așteptat.

Eată ilustră casă, în puține cuvinte, cum și în ce măsură s'ar sgudul simțului religios prin introducerea atinselor reforme. Eată ce daună mare morală și materială s'ar provoca prin acea introducere atât pentru biserica și stat, a căror chemare sublimă este, a lucra din toate puterile în bună conțelegere, totdeauna la binele și fericirea cetățenilor, dar mai ales în timpul de față, când se apropie tot mai mult și de noi nefericite ideile ale socialismului și anarchismului.

Din aceste și alte asemenea motive nici eu nu primesc proiectul de lege de sub pertractare.

Din discursul energic și înțelept al Ilustrității Sale episcopului P o p e a, nu putem publica decât următorul mic extras, deoarece-pană acum nu ni-s'a pus la dispoziție în întregime sa:

Discursul Ilustrității Sale Nicolae Popea, episcop gr-ort din Caransebeș.

Excelența Ta dle president!

Ilustră Casă a magnașilor!

Guvernul prin proiectele de față vrea să rupă ori-ce legătură cu tradițiunile trecutului. Reformele de ori-ce natură trebuie să fie reclamate de vre-o necesitate indispensabilă, pe când proiectul din chestiune nu e reclamat de nici o necesitate. Interesele statului nu pot fi deosebite de interesele poporațiunii și scopul lor trebuie să fie înaintarea intereselor locuitorilor. Se zice că liberalismul reclamă aceste proiecte, dar oare liberalismul pretinde, ca să se exercizeze presiuni asupra conștiinței cetățenilor?

Aceste proiecte vor conturba liniștea sufletească a credincioșilor. Am fi dorit să vedem în locul lor altele, mai salutare. Dacă statul nu se poate acomoda după dogme, să respecte cel puțin biserica și să nu atace sentimentele religioase ale cetățenilor.

Ori-ce lege trebuie să aducă ceva folos. Ne întrebăm ce folos vor aduce aceste legi? Demoralizarea poporului, nimicirea familiei! Dacă poporul va vedea că la căsătorie nu are lipsă de preot, nu va cere nici la botez și în urmă se va lăpăda și de biserica. Toate acestea conduc la demoralizarea generală. Proiectele de față nu le-a dorit nimeni, nici biserica gr-ort, nici naționalitățile, nici chiar Maghiarii catolici; singur congregațiunile comi-

tatense au fost pe lângă proiecte, dar' de când sunt ele reprezentanții conștiinței milioanelelor?

Să zice, că reformele politice-bisericești sunt mijloace puternice pentru maghiarizarea naționalităților nemaghiare din această țeară. E trist de tot că se ivesc în patria noastră asemenea idei. Inițiatorii acestui curent nu ved oare, că naționalitățile au ajuns la conștiința națională, își iubesc naționalitatea și vreau să moară aceea-ce s'au născut! Naționalitățile și altcum sunt agitate și nemulțumite; ce va fi însă atunci, când va căde un nou potop asupra lor prin aceste proiecte vătămătoare.

După-ce biserica română gr-ort. își vede atacată baza existenței sale; ce va fi dacă certele interne vor izbucni chiar atunci, când se va năpusti asupra noastră un potop extern?... În interesul nostru al tuturor, cer precauțiune, înțelepciune și gândire serioasă, aprofundată.

Resping proiectul, care atacă credința, datinele și drepturile dogmatice ale bisericii gr-cat. române.

Pe lângă proiect au vorbit „teribilul“ Csáky, ministrul cultelor br. Eötvös Loránd și contele Keglevich.

Din vorbirea lui Csáky, fabricantul proiectului, extragem un singur pasagi, argumentul seu cel mai puternic cu care și-a probat fabricațiunea:

Prin proiectul de față numai o singură schimbare se face în starea actuală. Aceea, că cel-ce se lăpădă de vre-o confesiune nu e silit să intre în stinul altei confesiuni. Aceasta însă e logica libertății de conștiință.

Contra proiectului au vorbit dintre magnași, conții: Szapáry István, Pallavicini Zsigmond și Széchenyi Imre. După cea mai mare probabilitate proiectul va cădea.

Ședința s'a ridicat la orele 2 d. a.

Incidentalul Kaftan.

Deși am mai vorbit despre afacerea aceasta după foile budapestane, totuși revenim asupra acestei chestii, aducând un raport și mai detaliat după ziarul ceh „Národní Discurs“ dela 2 Octomvrie, care reproduce discursul delegatului Kaftan din cuvânt în cuvânt.

Vorbind de importanța comerțului pe Dunăre și mai ales de aceea a gurilor din Sulina de pe teritoriul României, delegatul ceh-tiner a adus drept dovadă cifre despre numărul corăbiiilor ce trec în fiecare an prin Sulina; și urmează:

„Impregiurarea aceasta se ne servească drept imbold spre a trăi în bună prietenie și cu celalalt stat puternic dunărean, cu România. Regatul României s'a dezvoltat economiceste într'un chip nepomenit în acești doi decenii; dela anul 1871 veniturile statului s'au întreit; bugetul nu arată deficit; pe timpul răboaiului vamal cu Austria, România n'a perdut nimica, ear' din contră perderile încercate de către Austria au fost însemnate.

„În tot timpul duratei convenției comerciale cu România, adevă între anii 1875—1886 importul din România în Austria se ridică în cifre mijlocii la 37.5 milioane florini; ex-

portul din Austria în România tot în cifra mijlocie la 47 mil.; întreagă mișcarea comercială așadar cuprindea 84.5 milioane florini; pe când în timpul regulului tarifelor excepționale diferențiale, adevă dela 1886 până la finea anului 1891, importul făcea numai 3 milioane ear' exportul 26 milioane, așadar suma totală numai 29 milioane florini.

„Cu toate acestea, întreg importul în România (din toate țările) în anii 1885—1891 s'a ridicat dela 108 milioane la 174 milioane anual. Prisosul vine deci în folosul mărfurilor străine, anume engleze, franceze și germane, cari au gonit din România mărfurile austro-ungare.

„Prin convenția comercială încheiată în Decemvrie anul 1893 earăși s'au stabilit (între aceste două state) raporturi mai plăcute, dar' teamă-mi este, că prin vestitul proces din Cluj pentru Memorand în contra Românilor s'a stricat tare vaza Austriei în România. Prin compromisul dela 1867 monarchia noastră ar fi trebuit, după dorința Maghiarilor și a Germanilor centraliști, să fie împărțită în două părți: în jumătatea dela Răsărit era să fie introdusă exclusiv limba și obiceiurile maghiare, în jumătatea dela Apus cele germane. Pe vremea aceea s'a uitat, că singurul temei sănătos pentru monarchia noastră este federalismul. Maghiarii, cari cu prețul revoluției au ajuns drepturile lor, foarte iute au uitat, că numai ael popor e destoinic de libertatea de aur, care respectează drepturile celorlalte popoare!

„În 1867, contra voinței Românilor, guvernul unguresc a decretat uniunea Transilvaniei cu Ungaria, nimicind autonomia celei dintăiu țeri, încheiată pe dreptul istoric, pe legile fundamentale ale statului și pe sancția pragmatică. Prin acest act Români au fost alungați dela urna electorală; censul în Ardealul cel muntos este aproape de nouă-ori mai mare decât în șesurile rodnice ale Alföldului; geometria electorală maghiară de asemenea a devenit vestită, deoarece-ce spre pildă în cercul electoral curat maghiar dela Elisabetopol 198 alegători au dreptul a alege tot atâți deputați, adevă unul, ca și 5725 alegători în cercul curat românesc dela Caransebeș.

„În parlamentul din Budapesta nu se află printre 417 deputați nici un singur reprezentant al celor 3 milioane de Români cari ocupă 76 de cercuri electorale.“

Presidentul baron Chlumetzky (întrerupând pe orator): „Mă rog dle delegat, stările lăuntrice ale Ungariei nu sunt obiectul desbaterilor acestei delegațiuni.“

Delegatul Kaftan: „N'as fi atins aceste chestiuni, dacă în delegațiunea ungară nu s'ar fi discutat mult despre întemplierile din România și nu s'ar fi pronunțat dorința, că în interesul statului întreg este a se pune capăt pretinsei agitațiuni române.“

Presidentul baron Chlumetzky: „Dacă în delegațiunea ungară se vorbește de chestiunea română, este tot atâta ca și când aici s'ar discuta despre chestiunea cehă, ceea-ce nu vreau să opresc. Cred că dlui delegat și-ar fi neplăcut, dacă în delegațiunea ungară s'ar discuta asupra chestiunilor ceheste. Drept aceea trebuie să cer cu hotărâre, să nu mai continueze a vorbi de afacerea aceasta.“

Delegatul Kaftan: „Îmi pare foarte rău că mi-s'a luat posibilitatea de a pute trata această chestiune, care interesează multe cercuri. Amintirea mea vreau să o

sfrîșesc constatând, că Maghiarii însși regretă lupta aceasta, ear' contele Ferdinand Zichy a declarat-o de nefericire.

„Admonierea eșită dela Maiestatea Sa Regele în Boroș-Sebiș în anul 1893, adresată clerului rom.-catolic ca să lucreze pentru concordia între naționalitățile, confirmă dreptatea spuselor mele.“

Presidentul Chlumetzky (întrerupând pe orator): „Trebuie să las simțului de tact al dlui orator de a judeca dacă astfel de declarațiuni sunt spuse ael local lor.“

Delegatul Kaftan (continuă): „Față cu aceste întemplieri lumea stă uimită întrebându-se, de unde guvernul unguresc a luat atâta putere în marea și epocală luptă pentru reformele politice-bisericești. S'ar pare aproape, că în fond nu de acestea e vorba, ci mai bine de împărțirea puterii între coroană și parlament, în care nu se prea vedeau combatanți, decât după cutremurul suprafeței pământului s'a recunoscut că există lupta subterană.“

Adrese de recunoștință domnului V. A. Urechia.

Ilustrului domn V. A. Urechia, president al Ligii pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Îlustre president!

Puternica intervenire la congresul interparlamentar din Haaga în cauza noastră națională, ne este o netăgăduită chează și căldurii Voastre frățești, a zelului și a înflăcăratului Vostru patriotism național.

Înaintarea causei noastre în stadiul de acum, în mare măsură datorindu-o eminentului Vostru condeiu, cui mai ales s'ar și cuveni recunoștința și adnc simțita noastră mulțumită, dacă nu Vouă, apostol al românismului.

De aceea cu credință, dragoste și intimă venerațiune, ne apropiem către Voi și Vă cerem din nou și durabil succursul Vostru eficace. Ear' în schimb primim expresia admirațiunii și a afecțiunii noastre

Dobra, la 16 Septemvrie 1894

Ilaru Tulburean.

Îlustre president!

Plăcut surprinse de efectul intervenirii Voastre în chestia noastră națională, la congresul de pace din Haaga, damele române din Dobra și giur Vă trimit expresiunea celor mai gîngașe mulțumiri.

D-zeu să rodească bogat anii Tăi, pentru-ca să-i puneți și de aici încolo în slujba causei, ce atât de mult Te îngrîștește.

Dobra, la 16 Septemvrie 1894.

Danele române.

De ce au cedat?

Sub acest titlu „Agramer Tagblatt“ dela 1 Octomvrie publică următorul articol de fond:

Cel-ce urmărește cu luare aminte modul de procedere al pretenilor nostri maghiari, desigur a observat demult, că nici ei nu nînt întotdeauna așa de voincoși precum își dau ifos și că și oamenii politici și de stat ai Maghiarilor foarte bine știu bote în retrage, când în vijeliile și neastemțul lor șovinistic se isbesc de o împotrivire pe care nu o pot frînge sau delătura cu obicinutele lor fulge-

Munții nostri aur poartă

Noi umblăm din poartă 'n poartă.

Acum putem zice și mai mult, din poartă 'n poarta temnițelor. Să mergem acum la poarta temnițelor din Seghedin.

Aici d-na Rațiu, scoasă de vandalismul canaliei din Turda din casa sa proprie, la a cărei împodobire atâta a muncit, șede acum în Téglygyár-uteza la umbra temnițelor. Și fiecele sale chemate dela lustrul vieții sociale, să facă onorurile aici în temniță, să inspire de aici curajul și tărie sufletească celor mișcați de oroarea temniței din Vaț, sunt mândre de misiunea lor, durerea fiecei părintelui o ridică simțământul de fiica națiunii.

Ori doamna Lucaci, cu patru copii în trei țeri și cu soțul robit pe deceniu, nelufrânt, umblă dela temniță la temniță de-și face așternutul în pragul temnițelor, și tot nu decade.

Acestate sunt femeile române.

Nu știu cum vor fi tot Unguroicile pe care Arpád le-a adus aici pe bivolițe, nici nu știu ce e acel „suru“ (szürkeség) ce pe femeie o face periculoasă și ce „Váci Híradó“ nu află în femeile noastre; una însă știu, că femeia pe bivoliță e neestetică; și când ea e periculoasă e un monstru. Idealul femeii române nu e diavolic, ci angelic; așa avem noi o estetică și etică a casei românești, din care ivesc noblețea moravurilor cu iubirea de neam, ear' „Váci Híradó“ cu idealul seu diavolic face brutalitatea moravurilor întrupămărirea numelui lui Arpád.

Doamna Barcian, cu doi copii în umbra temniței, cu doi în Rășinari, cu o copilă în România și cu soțul, de a căru sănătate, mântuită în anul trecut prin grija abnegației sale, tremură zi de zi, sfâșiată astfel pândeste răsuflarea soțului iubit, ca să nu succumbă, nici trupește nici sufletește. Așa lăpădată de sine își împlinește doamna Barcian sublima misiune de mamă și soție la pragul temniței.

Și doamna Mihaly, plecă și dînsa din domneasca sa casă cu sufletul ei, mica Viorică. Această mică ființă, abia de un an și jumătate, înseninează viața domnului Mihaly în temniță. Acasă, copila, toată ziua pachetează, tot ce găsește în casă adună să ducă la tatăl seu, și când servitoarea ese cu dînsa pe poartă, își aruncă privirea la temniță. În altă parte nu se lasă dusă, țipă, se svrcoleşte și nu vrea, numai la temniță. De poarta temniței apoi nu se mai desface până nu i-se deschide, un pas n'ar face mai departe, nici n'ar lăsa să o ducă cineva. Și dacă încă nu e ciasul întrării, strigă mereu pe tatăl seu până bate ciasul și parcalabul deschide ușa. Atunci se vezi apoi bucurie, cum numai o inimă inocentă o știe exprima.

Timpul temniței îl petrece în brațele tatălui ei, omul nelufrânt în luptă toată ziua poartă copila în brațe, o îndrăgosteste și o înghină cu meșterul Achil Bărcenel, carele a rîndul seu îi joacă copilei chipurile petulanței copilărești. Dar' bate oara eșirii și atunci ține-te la țipete. Viorică nu vrea să ese din temniță, par'că aceea e casa ei, până nu o smulg cu sila din brațele tatălui seu. Și doamna Mihaly? Își paște sufletul pe tipul

fiecei și soțului ei dragi, și-și înecă amarul inimii în fericirea de a-i numi ai sei.

În sfîrșit încă un tip de Române, frumoasă ca și o zână, e doamna Zina Suciu, fiica baronului Pop, idolul Ardelenilor, care ni-a lăsat de moștenire „Asociațiunea Transilvană“. Născută și crescută în regiuni înalte, stă pe acel înalt piedestal și în suteranul temniței. Caracterul femeii române e nelufrânt, nici în jos nici în sus.

Această gîngașă ființă, suflet nobil, și-a dedicat întreagă viața iubirii soțului ei și și-a creat în Arad un raiu pămîntesc. O viață sufletească, pentru care lumea externă a fost numai un cadru, în sensul strict al cuvîntului, părechia Suciu era nedespărțită. Când prietenilor ori surorilor le succedea a-i mișca cu gândul la vr'o cercetare în afară, știți după obiceiul românesc la un scaun de odihnă și la mai multă voce bună, o duceau până la propus. Dar' cu atâta și rămăneau. La eșirea din cadru nu le mai dădea mâna, trebuia să se despartă, și despărțirea nu o puteau suporta.

Odată îl află pe dl Suciu, înțelegeți că numai de dl Aurel Suciu poate fi aici vorba, zic îl află în pantofi văietându-se de picioare și doamna doftorindu-l. Ei și ce reese? aceea că dînsul fiind într'o afacere oficioasă dus la Radna, și-a isprăvit lucrul înainte de amezai și trebuia să aștepte trenul de seară să rein-toarne. Dorul îl împingea acasă, a plecat pe drumul șinilor ca în Păuliș să-și vadă de rude, de acolo involuntar a luat-o mai departe către Ghioroc, cu bunul gând să-și vadă de alte rude în Miniș, și de aici mai departe

tot involuntar până la Glogovaț, în Glogovaț apoi nu mai avea neamuri și așa rînd pe rînd a luat-o mai departe spre Arad. Eu, malițios de fire, îl întreb: dar' cine te-a gonit așa de tare? Un „du-te dracului“ fu răspunsul. L-am spus însă oamenilor, și i-am dat de lucru să demestre lumii, că din prudență a făcut ce a făcut și nu de sila cănelui de dor.

Acum vă puteți închipul ce trăsnet a fost sentența din Cluj pentru aceste două ființe și ce e despărțirea acum? Doamna Suciu, despre care lumea credea că va succumba însuflețită de cauza pentru care toți suferim, umblă curajoasă prin temniță și cu curajul ei inspiră putere soțului. După-ce însă o scoase din temniță, colo la fatalele 5 ore, o năvălesc durerile, și o vezi pe malul Dunării însoțită de verișoară-sa, domnișoara Letiția Șandor, cu gânduri grele, cu grijile desperării: Cum va fi, Doamne, atunci, când răbdarea și nervii vor abzie serviciul?

Odată fiind împreună cu aceste două dame, mă scapă vorba: cum ajunserăm noi aici în Vaț. „Voi calea ca valea“, fu răspunsul domnișoarei, „dar' cum am ajuns eu? Ce-am făcut eu să fac și eu stagiul martiriului?“ Atunci în treacăet am rîs de resoluți domnișoarei. Când însă mă cuget la rolul inimii ce-l are domnișoara Letiția pe lângă doamna Suciu, și la chipul drăgălaș cum își împlinește acel rol, în serile și nopțile posomorite, prin spiritul ei viu și prin delicatețea simțământelor, atunci rîsul se prefăce în admirație.

Este un cântec, cântecul Moțului, în care se zice:

pricepe, că idea de stat național maghiar n'are de loc perspective de a se realiza, căci conștiința de sine a naționalităților mereu crescândă este o stavilă de netînviș...

CRONICĂ

Expoziția din Seliște. Despre expoziția din Seliște am primit azi un raport amănunțit, pe care din lipsa de spațiu ne vom face plăcere a-l publica numai mâine.

Avis. La dorința inteligenței din Ocna-Sibiului, adunarea generală a despărțimentului IV. Sibiu al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român...”

Condolențe. Bibliotecarul școlii de științe politice din Paris trimite dlui Comșa din Seliște o scrisoare de condolență din incidentul morții regretatului său fiu, Dumitru Comșa...

Ungurii și Viena. Luând notiță despre cuvântarea lui Ștefan Károlyi în Neutra, ziarile, care nu sînt jidovite, răspund la obiecția lui Károlyi, că guvernul nu-i destul de energic față de Viena...

Un răspuns demn. Renumitul baritonist român dela teatrul german din Praga, dl Dumitrie Popovici, care prin succesele sale strălucite obținute vara aceasta în Baireuth...

Un Ungur din România, meseriaș după-cum zice, adresează o epistolă redacțiunii lui „Budapesti Hírlap”, în care se plînge, că pe când cu ani mai înainte nu era strădă în București...

Regele Carol și „Hazánk”. Ziarele au privilegiu de-a vorbi despre orișice și deci și „Hazánk” vorbește de Regele Carol. Spune că noi, „Tribuna”, am relatat convoierea regelui Carol cu dl Slavici...

Necrolog. Din București ni-se anunță încetarea din viață a Alexandrei L. Nedelcoviței soția dlui L. Nedelcoviți, întemplată la 18 Septembrie v.

Un nou flaut. Cetim în „România musicală”: Dl C. M. Cordoneanu, directorul revistei noastre, va expune zilele acestea noul flaut, invenția d-sale. Cu acest flaut, dl Cordoneanu a înlesnit de a se face trilirile, cari până acum erau imposibile...

Războiul coreic. În urma progreselor făcute de armele japoneze, consiliul ministerial din Londra s'a adunat în grabă, ca să iee măsuri, ca acestui război să i-se pună cât de curînd capăt pe cale diplomatică...

Din public.*

Convocare.

P. T. membri ai „Reuniunii învțătorilor români gr.-ort. din districtul Sibiului” se invită prin aceasta a participa la adunarea generală a Reuniunii, ce se va ține în zilele 1 și 2 Octombrie st. v. c. în comuna Boița...

Program:

- 1. Participarea membrilor la serviciul divin împreună cu chemarea sfințului Duh.
2. Deschiderea adunării și apelul nominal al membrilor ordinari.
3. Satorirea definitivă a programului.
4. Presentarea raportului comitetului central despre activitatea sa dela ultima adunare generală...

Sibiu, în ședința comitetului central, ținută la 9/21 Septembrie 1894. Dr. Petru Șpan m. p., I. Popovici m. p., vice-președinte secretar l.

Mulțumită publică.

Comitetul parochial gr.-ort. din comuna Marpod, tractul protopresbiteral al „Agnitei”, însărcinat din partea sinodului aduce adevărată mulțumită doamnei Ana Moga pentru darul frumos ce l-a făcut bisericii din această comună...

Comitetul parochial. *) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea

Posta redacțiunii.

Dlul I. G. în G. Le-am primit, dar nu le putem folosi. Dlul E. P. în Șomcuta-mare. Adresează-te dlui Eiseu Dan, învțător în Borgo-Prund. După cât știm noi, dînsul este autorul melodiei originale.

Bibliografie.

A eșit de sub tipar „Istoria limbii române”, de Alexandru Filipide, vol. I., Principii de istoria limbii 8° V. și 347 pag. A se adresa la autor, Iași. Strada Kogălniceanu, 5.

A apărut: „Istoria evului antic” pentru clasa I. secundară, de I. Găvănescu, profesor de universitate și inspector școlar.

A apărut: „Conducătorul copiilor la scriere și citit”, precum și „Poveștile învățătorului” pentru cl. I. de I. Cionca, profesor. Depositul la librăria C. Müller, București.

A apărut un mare și elegant volum intitulat: „Ispovăile lui Păcală”, epopee populară în 24 cânturi (cu ilustrațiuni de Jiquidi), de dl P. Dulfu, profesor.

Se află de vânzare la librăriile Socec, C. Sfetea, București.

A apărut: „Werböczy István Hármaskönyve. A M. Tud. Akadémia által gondozott harmadik kiadás. Az eredetinek 1517-iki első kiadására után fordították, jogi műszótárral és részletes tárgymutatóval ellátva Kolosvári Sándor es Ovári Kelemen, a m. t. Akadémia l. tagjai és a kolozsvári m. kir. tudomány-egyetem ny. r. tanárai. Budapest, 1894. 8-r. XLIV. 466 l.

Această carte de tristă memorie și în istoria noastră merită să fie cetită și de noi. O anunțăm deci în noua-i ediție, care este dealtfel destul de scumpă, costând cinci florini.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Posturi vacante: — Un post de învățător la școala răsăriteană română din Retișor, protopresbiteratul Vîrșeșului (diecesa Caransebeșului). Emolumentele sînt: salariu în bani 300 fl.; pentru conferențele învățătoresce și adunarea generală 10 fl.; pașal scripturistic 5 fl.; cuartir liber cu grădină de legumi și doi stîngini de lemne; un jugăr de pămînt de arătură; dela fiecare înmormîntare, la care va fi pofit câte 30 cr.; pentru scripturistica 15 fl.

LOTERIE. Tragerea din 3 Octombrie. Sibiu: 50 19 66 53 47

Călindarul zilei. 24 Septembrie (6 Octombrie) 1894. Italian: Mpa. Tecla. Georgian: Brumo. Noarele: răsare 5,55 apune 5,46 m.

Buletin meteorologic. Sibiu, 6 Octombrie n. 12 oare dimineața.

Table with columns: Observat, Presiune atmosferică, Temperatură după Celsius, Maximal și minimal temperatură, Direcția și vîntului.

Sosiți în Sibiu.

Hotel „Neurhrer”. Dr. B. Băthon, medic, din Uzon. I. Mikos, inginer-suprem, din Budapesta. St. Kun, econom. N. Torbe, comerciant, din Viena.

Teatru orașeneso. Sâmbătă, în 6 Octombrie 1894: „Der Jourfix”. Comedie în 4 acte de Hugo Bürger.

Economie

Fabrica de zahăr se plînuște a se înființa în Hodmezövásárhely, pentru a să stîmpîra nemulțumirea clasei de muncitori și sărăcimii de acolo. S'a făcut întrebare deja pe la auumiți proprietari că aplicați ar fi și în stare, a produce napi de zahăr cât ar trebui fabricii.

Importul de vite din America. Azi mâne Europa va fi inundată de cătră America nu numai pe grănele ei ci și cu importul de vite. De curînd a sosit o corabie americană cu 255 vite pe cari le-au transportat parte la Berlin; parte în ținutul Rajna, după-ce înainte au fost tăiate în abatoriu din Hamburg.

Congres de morari se va ține în Budapesta la 7 și 8 Oct. în care se să sfătuească asupra organizării mai bune a breslei lor și asupra nacazurilor lor

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 18 19-20 Sept. v. 1894. Tem. Dimitriade lui F. Carnevali, grâu 3900 hect. 7.02 lei. Jeschek & Co. lui G. Nicolopol, grâu 3500 hect. 5.15 lei. Jeschek & Co. lui G. Nicolopol grâu 1300 hect. 5.15 lei.

Cereale sosite. Pe apă: Grâu 15.300 hect., ovș 3000 hect. Pe uscat: Grâu 8200 hect., ovs — hect.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu. Dela 5 Oct n. Grâu frumoz 76 până 80 chilo d. 4.60 până 5.20, grâu mestecat 7 până 74 chilo d. 3.80 până 4.30, seacă 70 până 74 chilo d. 3.10 până 3.50, orș 62 până 68 chilo d. 3.40 până 4.—, ovș 42 până 48 chilo d. 2.— până 2.50

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Oct. n. 1894.

Table with columns: Sămînje, Căușalac pe hec., Prețul per 100 chilogr., de la, până, Căușalac pe hec., Prețul per 100 chilogr., de la, până.

Table with columns: Produse diverse, Solați, Căușalac pe hec., Prețul per 100 chilogr., de la, până.

Table with columns: Sămînje, Căușalac pe hec., Prețul per 100 chilogr., de la, până.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 28 Octombrie n. 1894. Hărtie-monetă română... Camp. 9.79 vînd. 9.90 Lire turcești... 11.15 „ 11.20 Imperiali... 10.— „ 10.18 Ruble rusești... 1.82 „ 1.50

Bursa de Budapesta.

Table with columns: Renta de aur ung., de aur ung., arg. val. cor., Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor...

Bursa de Viena.

Table with columns: Renta de aur ung., de aur ung., arg. val. cor., Imprumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriilor...

Bursa de București.

Table with columns: Renta rom. per 1875, Oblig. de stat C. F. R., Renta rom. (Rur. conv.), Imprumutul municipal, Scrișuri func. rurale...

Redactor responsabil: Alexandru Dordea. Proprietar și editor: T. Liviu Albina.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am deschis în piața de aici

strada Pintenului Nr. 2

O COFETĂRIE

arangiata cu tot confortul.

Nisuindu-mă în continuu, ca, prin experiențele mele bogate, să servesc onoratul public cu tot ce e mai bun, mă rog pentru binevoitorul sprigin și mă recomand

Cu stimă

Alfred Seiser, cofetar.

[2231] 1-3

Sibiu, 6 Octomvrie 1894.

Hârtie de scrisori cu inscripția

„Totul pentru Națiune!”

lozica sublimă a Fetelor Române efectuează Librăria „Institutului Tipografic” în orice mărimă de hârtie, cu diferite arabescuri, în cutii sau fără cutii.

În editura „Institutului tipografic” a apărut și se află de vânzare

Prăsierea pomilor

de D. COMSA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole”. Prețul unui exemplar 12 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe despre

LEGEA VETERINARĂ

și BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

ANUNȚ.

În cancelaria mea notarială află imediat aplicațiune [2235] 1-6

un adjunct

și

un practicant de notar

pe lângă condițiuni favorabile.

Reflectanții să se adreseze de-a dreptul la

Iuliu V. Albini,

notar de cere în Zlagna (Zalatna).

La vre-o moșie mai mare din România caută aplicațiune ca

administrator de moșii

[2179] 2-3 (epistat)

un absolvent al școlii de agricultură și al cursului de mașinerie, având o praxă îndelungată de mai mulți ani și destoinic la toate ramurile agriculturii, precum la cultura plantelor, tutunului, cânepii, nu-trețului, a năpilor de zahăr, trifoiului, hemeiului, spicoaselor; pricepător de cultura viței de vie, a vinului, vitelor, oilor și rămătorilor; înzestrat cu atestate bune și cunosător de contabilitatea sistematică a economiei. Vorbește românește și ungurește și e de religieuna rom-catolică. Oferte binevoitoare să se trimită la adresa

Stefan Balogh,

administrator de moșie în Zsuppa, p. u. Caransebeș în Ungaria.

Cancelaria avocatului

Dr. N. Olariu

se află [2171] 3-3

str. Cîsnădiei nr. 7.

Săptămâna penultimă

Losuri à 1 fl.

dela expoziția din Lemberg.

[2090] 16-

Câștigul principal

60.000 Florini.

Florini.

11 Losuri 10 fl. — 6 Losuri 5 fl. 50

pentru porto și lista câștigurilor sunt a se alătura încă 20 cr.

recomandă:

Biurul de loterie al expozițiunii regnicolare din Lemberg. Viena, I. Bartensteingasse 4.

Se capătă în Sibiu la Iacob L. Adler, schimbător de bani.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1894.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Budapest-Rusava-Vercerova, Copșa-mică-Sibiu-Avrig-Făgăraș, Cucerdea-Oșorheiu-Regh-săs., Ghiriș-Turda, Sighișoara-Odorheiu, Simeria (Piski)-Petroșeni-Lupeni, Simeria (Piski)-Hunedoara, Brașov-Zernesoi, Brașov-Chezdi-Oșorheiu, and Arad-Timișoara. Each section contains departure and arrival times for different train types and directions.

Nota: Oarele însemnate în stângă stațiilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.